

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2006. június 15.*

A C-393/04. és C-41/05. sz. egyesített ügyekben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelmek tárgyában, amelyeket a Cour d'appel de Liège (C-393/04) és a Tribunal de première instance de Liège (C-41/05) (Belgium) a Bírósághoz 2004. szeptember 17-én, illetve 2005. február 3-án érkezett, 2004. szeptember 15-i, illetve 2005. január 24-i határozataival terjesztett elő az előtte

az **Air Liquide Industries Belgium SA**

és

a **Ville de Seraing** (C-393/04),

valamint

a **Province de Liège** (C-41/05)

között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta (előadó), P. Kūris és G. Arestis bírák,

* Az eljárás nyelve: francia.

főtanácsnok: A. Tizzano,
hivatalvezető: K. Sztranc tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. október 13-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- az Air Liquide Industries Belgium SA képviseletében P. De Bandt, H. Deckers és G. Lienart avocats,
- a Ville de Seraing képviseletében J.-L. Gilissen, R. Ghods és M.-P. Donea avocats,
- a Province de Liège képviseletében C. Collard avocat,
- a belga kormány képviseletében M. Wimmer, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében J.-P. Keppenne és B. Stromsky, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2006. március 30-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmek az állami támogatás fogalmának értelmezésére és az ilyen támogatás fennállásából eredő esetleges nemzeti szintű jogkövetkezményekre vonatkoznak. A kérelmek az azonos hatású díj, valamint a belső adó fogalmának értelmezésére is irányulnak.

- 2 E kérelmeket egyrészt az Air Liquide Industries Belgium SA (a továbbiakban: Air Liquide) és a Ville de Seraing, másrészt az Air Liquide és a Province de Liège között folyamatban lévő eljárásokban terjesztették elő.

- 3 Az Air Liquide nemzetközi csoport az ipari és orvosi gáz gyártására és szállítására szakosodott, és emellett járulékos szolgáltatásokat is nyújt. Az Air Liquide oxigént, nitrogént, hidrogént, valamint számos más gázt forgalmaz olyan különböző tevékenységi ágazatok számára, mint a vas- és acélipar vagy a finomítóipar, a vegyipar, a fémipar, az üvegipar, az elektronikai ágazat, a papíripar, az élelmiszeripar, az egészségügyi ágazat vagy a repülési-úrhajózási ipar.

- 4 E tevékenységek körében az Air Liquide többek között ipari gázt szállít a Belgiumban, Franciaországban és Hollandiában fekvő termelőlétesítményeiből az e három államban honos ügyfelei részére, olyan magas nyomású vezetékhalozaton keresztül, amelyen keresztül különösen a vas- és acélipari, illetve vegyipari övezetekben letelepedett nagyfogyasztókat láthatja el.

- 5 Vezetékhálózata ellátásához az Air Liquide ipari gázt termelő egységet üzemeltet Liège tartományban Seraing területén. Ez az egység gáznyomás-szabályozó állomást foglal magában.

A nemzeti jogi háttér

- 6 A seraingi városi tanács 1999. december 13-án elfogadta a hajtómotoradó bevezetéséről szóló rendeletet. E rendelet a város területén székhellyel rendelkező ipari, kereskedelmi, pénzügyi és mezőgazdasági vállalkozásokat a vállalkozás vagy annak telephelyei tevékenységéhez felhasznált motorokra kivetett éves adóval terheli, függetlenül attól, hogy milyen üzemanyag vagy energiaforrás hajtja e motorokat. Ezen adó összege a használt motor teljesítményével arányos.
- 7 E rendelet 3. cikke előírja az adómentesség meghatározott eseteit, e cikk (9) bekezdése szerint különösen azok a motorok mentesülnek a hajtómotoradó alól, amelyeket a földgáznyomás-szabályozó állomásokon használnak az ellátóvezeték nyomásrendszerét biztosító kompresszorok működtetése érdekében.
- 8 A liège-i tartományi tanács 1998. október 30-án és 1999. október 29-én elfogadta a hajtómotoradó bevezetéséről szóló rendeletet. E rendelet a Province de Liège javára a motor üzemanyagától független éves motoradót vet ki. Ez az adó az ipari, kereskedelmi, pénzügyi és mezőgazdasági vállalkozásokat, valamint a bármilyen foglalkozást és ipart űző személyeket terheli. Az adó összege a használt motor teljesítményével arányos.

- 9 E rendelet 5. cikke az adómentesség számos esetét írja elő. Az említett rendelet 5. cikkének (12) bekezdése alapján különösen azok a motorok mentesülnek a hajtómotoradó alól, amelyeket a földgáznyomás-szabályozó állomásokon használnak az ellátóvezeték nyomásrendszerét biztosító kompresszorok működtetése érdekében.

Az alapügy és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A C-393/04. sz. ügy

- 10 Az Air Liquide 2000. június 28-án adószámla-egyenlegértékesítőt kapott a seraingi önkormányzattól, amelyben utóbbi felszólította, hogy az 1999. évi tevékenységére vonatkozóan hajtómotoradó címén fizessen meg 41 275 757 BEF (1 023 199,20 euró) összeget.
- 11 Az Air Liquide 2000. szeptember 22-én panaszt nyújtott be az említett önkormányzat Collège des bourgmestre et échevins testületéhez ezen adótarozás törlése iránt.
- 12 Az Air Liquide ezt követően keresetet nyújtott be a Tribunal de première instance de Liège-hez az e panaszt elutasító határozat megsemmisítése iránt. E keresetben arra hivatkozott, hogy a hajtómotoradó hátrányosan megkülönböztető jellegű, különösen a földgázszállító vállalkozások adómentessége miatt, amelyet önkényesnek minősít.
- 13 A Tribunal de première instance de Liège 2002. november 28-án megalapozatlanságra hivatkozva elutasította e keresetet.

- 14 Az Air Liquide fellebbezést nyújtott be ezen ítélettel szemben a Cour d'appel de Liège-hez, amely az eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés 87. cikke értelmében állami támogatásnak kell-e tekintetni a földgázállomásokon használt motoroknak a helyi hajtómotoradó alóli olyan mentesítését, amely nem terjed ki a más ipari gázokhoz használt motorokra?”

A C-41/05. sz. ügy

- 15 A Province de Liège 2000. április 20-án és 2001. május 9-én az Air Liquide részére adószámla-egyenlegértékesítőt küldött, és felszólította, hogy hajtómotoradó címén fizessen meg az 1999-es üzleti évre vonatkozóan 4 744 980 BEF (117 624,98 euró) összeget és a 2000-es üzleti évre vonatkozóan 2 403 360 BEF (59 577,74 euró) összeget.
- 16 Az Air Liquide 2000. június 26-án és 2001. július 23-án a Province de Liège hatóságaihoz panaszt nyújtott be ezen adótartozás törlése iránt.
- 17 Miután e panaszokat elutasították, az Air Liquide keresetet nyújtott be a Tribunal de première instance de Liège-hez az említett adótartozás törlése és az 1999. üzleti évre vonatkozóan korábban megfizetett 30 788 100 BEF (763 217, 06 euró) összegű adó visszatérítése iránt. A keresetben arra hivatkozott, hogy a hajtómotoradó, különösen a földgázszállító vállalkozások adómentessége miatt hátrányosan megkülönböztető jellegű, valamint arra hivatkozott, hogy ez az adó összeegyeztethetetlen az EK-Szerződéssel.

18 A Tribunal de première instance de Liège az eljárás felfüggesztéséről határozott, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

- „1) Az Európai Közösség létrehozásáról szóló szerződés 87. cikke értelmében állami támogatásnak kell-e tekintetni a földgázállomásokon használt motoroknak a helyi hajtómotoradó alóli olyan mentesítését, amely nem terjed ki a más ipari gázokhoz használt motorokra?
- 2) A fenti kérdésre adott igenlő válasz esetén a helyi hajtómotoradó alóli mentességben nem részesülő adózó keresetét elbíráló nemzeti bíróságnak köteleznie kell-e a fenti adót beszedő hatóságot arra, hogy azt térítse vissza ezen adózó részére, ha e bíróság megállapítja, hogy az adót beszedő hatóság azt *de jure* vagy *de facto* nem követelheti a helyi hajtómotoradó alóli mentességben részesülő adózótól?
- 3) Az ipari gáznak kompressziós állomások felállítását igénylő, nagynyomású vezetékekben történő szállítására használt motorokat terhelő hajtómotoradót az egységes szerkezetbe foglalt Szerződés 25. és ezt követő cikkei által tiltott azonos hatású díjnak kell-e tekintetni, ha úgy tűnik, hogy az adót valamely tartomány vagy település *de facto* az ezek területén kívülre szállított ipari gáz esetén szedi be, míg az ugyanilyen körülmények mellett szállított földgáz mentes ezen adó alól?
- 4) Az ipari gáznak kompressziós állomások felállítását igénylő nagynyomású vezetékekben történő szállítására használt motorokat terhelő hajtómotoradót az egységes szerkezetbe foglalt Szerződés 90. és ezt követő cikkei által tiltott belső

adót kivető intézkedésnek kell-e tekintetni, ha úgy tűnik, hogy a földgáz szállítása adómentes?”

5) Abban az esetben, ha a fenti kérdésekre igenlő válasz adandó, a hajtómotoradót megfizető adózó megalapozottan igényelheti-e vissza az adót 1992. július 16-tól, a Legros [és társai] ügyben hozott ítélet kihirdetésének napjától?”

19 A Bíróság második tanácsának elnöke 2005. július 21-i végzésében egyesítette a C-393/04. és C-41/05. sz. ügyeket a szóbeli szakasz lefolytatása és az ítélethozatal céljából.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

A C-393/04. sz. ügyben előterjesztett kérdésről és a C-41/05. sz. ügyben előterjesztett első kérdésről

E kérdések elfogadhatóságáról

20 A belga kormány és az Európai Közösségek Bizottsága úgy érvel, hogy e két kérdés elfogadhatatlan, mivel még az azokra adott igenlő válaszok sem befolyásolják az alapügy megoldását, amely a vitatott adó visszatérítésére irányul.

- 21 A belga kormány és a Bizottság arra emlékeztet, hogy – amint a Bíróság ítélkezési gyakorlatából következik – amennyiben a gazdasági szereplő a megfizetett adó visszaigénylése iránt fordul a nemzeti bírósághoz, az utóbbi az EK 88. cikk (3) bekezdése utolsó mondatának megsértése esetén főszabály szerint nem járulhat hozzá a jogalany által érvényesíthető jogok megóvásához. Az ilyen visszatérítés ugyanis csak újabb jogellenes támogatást hozna létre, amely hozzáadódna az elsőhöz, és a nemzeti bíróságnak ugyanúgy, mint minden más nemzeti hatóságnak, be kell tartania a közösségi jogot, ezért nem fogadhat el újabb jogellenes támogatás nyújtásáról szóló határozatot.
- 22 Ugyanez a kormány és a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az alapügy felperese még abban az esetben sem utasíthatná vissza megalapozottan a szóban forgó adó megfizetését, ha a vitatott mentességeket állami támogatásnak kellene tekinteni. Ez csak akkor lenne másként, ha ez az adó valamely támogatási intézkedés finanszírozási módja lenne, és az említett adóbevétel összege befolyásolná a támogatás mértékét. Márpedig jelen esetben sem e mentességek alkalmazása, sem azok terjedelme nem teljesíti e feltételeket.
- 23 Emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a nemzeti bíróságok és a Bíróság között az EK 234. cikkel bevezetett együttműködési eljárásban a Bíróság kötelessége, hogy a nemzeti bíróság részére olyan hasznos választ adjon, amely lehetővé teszi a nemzeti bíróság számára az előtte folyamatban lévő ügy elbírálását (lásd a C-334/95. sz. Krüger-ügyben 1997. július 17-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-4517. o.] 22. pontját és a C-88/99. sz., Roquette Frères ügyben 2000. november 28-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-10465. o.] 18. pontját).
- 24 Azt is rögzíteni kell, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az ügyben eljáró nemzeti bíróság feladata, hogy az ügy sajátosságaira figyelemmel megítélje az előzetes döntéshozatalnak az ítélet meghozatala szempontjából való szükségességét, valamint a Bíróság elé terjesztendő kérdések jelentőségét. A Bíróság azonban megtagadhatja a nemzeti bíróság által előterjesztett kérdésről történő hatá-

rozathozatalt, különösen abban az esetben, ha nyilvánvaló, hogy a közösségi jog kért értelmezése nem áll összefüggésben a valósággal vagy az alapeljárás tárgyával (lásd különösen a C-421/97. sz. Tarantik-ügyben 1999. június 15-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-3633. o.] 33. pontját; a C-437/97. sz., EKW és Wein & Co ügyben 2000. március 9-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-1157] 52. pontját és a C-390/99. sz., Canal Satélite Digital ügyben 2002. január 22-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-607. o.] 19. pontját).

- 25 Amint az iratokból és a Bíróság előtt elhangzottakból, különösen az alapügy felperesének előterjesztéseiből kitűnik, az alapeljárás tárgyról meg kell állapítani, hogy noha az Air Liquide kérelmeinek tárgya a vitatott adó visszatérítése, e kérelmek az ezen adót bevezető jogi aktusok érvényességét is vitatják.
- 26 E körülmények között a Bíróság köteles megválaszolni az előterjesztett kérdéseket.

Az említett kérdésekre adott válaszról

- 27 Emlékeztetni kell arra, hogy az EK 87. cikk célja annak megakadályozása, hogy hátrányosan érintsék a tagállamok közötti kereskedelmet azok a hatóságok által jóváhagyott kedvezmények, amelyek egyes vállalkozások vagy termékek támogatása révén különböző formában torzítják a versenyt, vagy azzal fenyegetnek (a 173/73. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 1974. július 2-án hozott ítélet [EBHT 1974., 709. o.] 26. pontja).

- 28 Ezért az alapügyben vitatott mentességeket azon feltételek alapján kell megvizsgálni, amelyektől az EK 87. cikk (1) bekezdése függővé teszi a nemzeti intézkedés állami támogatásnak minősítését, nevezetesen a támogatás állam általi vagy állami forrásból történő finanszírozása, a valamely vállalkozásnak nyújtott előny, az intézkedés szelektív jellege, valamint a tagállamok közötti kereskedelemre gyakorolt hatása és az ebből eredő versenytorzítás.
- 29 Az első és a második feltételt illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a támogatás fogalma általánosabb, mint a szubvencióé, mivel nemcsak az olyan pozitív juttatásokat foglalja magában, mint maguk a szubvenciók, hanem azon állami beavatkozásokat is, amelyek különböző módon könnyítenek a terheken, amelyek általában a vállalkozás költségvetését terhelik, és amelyek ugyanolyan természetűek, és azonos hatásúak, de nem minősülnek a szó szoros értelmében vett szubvenciónak (lásd különösen a C-143/99. sz., *Adria-Wien Pipeline és Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke* ügyben 2001. november 8-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-8365. o.] 38. pontját; a C-501/00. sz., *Spanyolország kontra Bizottság* ügyben 2004. július 15-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-6717. o.] 90. pontját és a C-66/02. sz., *Olaszország kontra Bizottság* ügyben 2005. december 15-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-10901. o.] 77. pontját).
- 30 Ebből következően az az intézkedés, amellyel az állami hatóságok adómentességet biztosítanak egyes vállalkozásoknak, amelyek ugyan nem járnak együtt állami források átruházásával, de pénzügyileg kedvezőbb helyzetbe hozzák a kedvezményezettet, mint a többi befizetőt, állami támogatásnak minősül az EK 87. cikk (1) bekezdése alapján (lásd a C-387/92. sz., *Banco Exterior de España* ügyben 1994. március 15-én hozott ítélet [EBHT 1994., I-877. o.] 14. pontját és a C-222/04. sz., *Cassa di Risparmio di Firenze és társai* ügyben 2006. január 10-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-289. o.] 132. pontját).
- 31 Harmadsorban az alapügyben vitatott intézkedések szelektív jellegére vonatkozó harmadik feltételt illetően bizonyos, hogy az érintett adóelőnyök nem vonatkoznak minden gazdasági szereplőre, viszont meghatározott tevékenységeket végző vállalkozásoknak nyújtják őket, mégpedig olyan vállalkozásoknak, amelyek földgáznyomás-szabályozó állomásokon az ellátóvezeték nyomásrendszerét biztosító kompresszorok működtetésére szolgáló motorokat használnak.

- 32 Mivel nem alkalmazandók minden gazdasági szereplőre, ezen intézkedések nem tekinthetők általános pénzügyi vagy gazdasági intézkedéseknek (lásd az Olaszország kontra Bizottság ügyben 2005. december 15-én hozott, fent hivatkozott ítélet 99. pontját és a C-148/04. sz., Unicredito Italiano ügyben 2005. december 15-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-11137. o.] 49. pontját).
- 33 Az állami támogatás fennállásának negyedik feltételét illetően az EK 87. cikk (1) bekezdése előírja, hogy a szóban forgó intézkedésnek érintenie kell a tagállamok közötti kereskedelmet, valamint torzítania kell a versenyt, vagy azzal kell fenyegetnie.
- 34 Az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy e minősítés nem igényli annak megállapítását, hogy a támogatások tényleges hatással vannak-e a tagállamok közötti kereskedelemre és ténylegesen torzítják-e a versenyt, hanem pusztán azt kell vizsgálni, hogy e támogatások képesek-e hatást gyakorolni a kereskedelemre és a versenyt torzítani (lásd a C-372/97. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2004. április 29-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-3679. o.] 44. pontját, valamint az Olaszország kontra Bizottság ügyben 2005. december 15-én hozott, fent hivatkozott ítélet 111. pontját és az Unicredito Italiano ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 54. pontját).
- 35 Különösen akkor, ha a tagállam által nyújtott támogatás valamely vállalkozás helyzetét megerősíti a versenytársaival szemben a Közösségen belüli kereskedelemben, a támogatást olyannak kell tekinteni, amely érinti e kereskedelmet. Továbbá nem szükséges, hogy a kedvezményezett vállalkozás maga is részt vegyen az említett kereskedelemben (lásd különösen az Olaszország kontra Bizottság ügyben 2005. december 15-én hozott, fent hivatkozott ítélet 115. és 117. pontját, valamint az Unicredito Italiano ítélet 56. és 58. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 36 Végül az, hogy a támogatás viszonylag jelentéktelen, vagy a kedvezményezett vállalkozás viszonylag kicsi, nem zárja ki eleve a tagállamok közötti kereskedelem érintettségét (lásd a C-278/92–C-280/92. sz., Spanyolország kontra Bizottság egyesített ügyekben 1994. szeptember 14-én hozott ítélet [EBHT 1994., I-4103. o.] 42. pontját).

- 37 A kérdést előterjesztő bíróságok feladata annak megállapítása, hogy a fenti értelmezési szempontok alapján az alapügyben fennáll-e állami támogatás.
- 38 Ezért azt kell válaszolni a C-393/04. sz. ügyben előterjesztett kérdésre és a C-41/05. sz. ügyben előterjesztett első kérdésre, hogy az EK 87. cikk szerinti állami támogatásnak minősülhet a földgázállomásokon használt motoroknak a helyi és tartományi hajtómotoradó alóli olyan mentesítése, amely nem terjed ki a más ipari gázokhoz használt motorokra. A kérdést előterjesztő bíróságok feladata annak megítélése, hogy teljesültek-e az állami támogatás feltételei.

A C-41/05. sz. ügyben előterjesztett második kérdésről

- 39 E kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ a Bíróságtól, hogy milyen jogkövetkezményekkel jár az, ha a szóban forgó mentesség állami támogatásnak minősül, és milyen jogokkal rendelkezik az az adózó, aki olyan adót fizetett, amely alól más vállalkozások mentesítése állami támogatásnak minősülhet.
- 40 E kérdés megválaszolásához emlékeztetni kell arra, hogy az EK 88. cikk (3) bekezdésének harmadik mondatával összhangban a tagállam nem hajthatja végre a tervezett támogatási intézkedéseket mindaddig, amíg azokról meg nem állapítják, hogy összeegyeztethetők a közös piaccal.
- 41 E tekintetben a Bíróság úgy ítélte meg, hogy kizárólag akkor van helye a nemzeti bíróságnak az állami támogatások ellenőrzési rendszerébe való beavatkozásának, ha e beavatkozás azon a közvetlen hatályon alapul, amelyet az ítélkezési gyakorlat az

állami támogatásoknak az EK 88. cikk (3) bekezdésének harmadik mondata szerinti végrehajtási tilalma tekintetében elismer. A Bíróság többek között hangsúlyozta, hogy a nemzeti bíróságok feladata a jogalanyok jogainak védelme akkor, ha a nemzeti hatóságok adott esetben megszegik a támogatások végrehajtási tilalmát (lásd a C-261/01. és C-262/01. sz., Van Calster és társai egyesített ügyekben 2003. október 21-én hozott ítélet [EBHT 2003., I-12249. o.] 53. pontját).

42 Az e bírósági védelem biztosítása érdekében hozható vagy hozandó intézkedésekkel kapcsolatban a Bíróság megállapította, hogy a nemzeti bíróság köteles a jogalany által hivatkozott jogsértés minden olyan jogkövetkezményét alkalmazni, a nemzeti eljárási joggal összhangban, amely a támogatási intézkedések végrehajtásáról szóló jogi aktusok érvényességét, valamint az EK 88. cikk (3) bekezdésének megsértésével nyújtott pénzügyi támogatások behajtását érinti (lásd a C-354/90. sz., Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires és Syndicat national des négociants et transformateurs de saumon ügyben 1991. november 21-én hozott ítélet [EBHT 1991., I-5505. o.] 12. pontját és a C-174/02. sz. Streekgewest-ügyben 2005. január 13-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-85. o.] 17. pontját).

43 A Bíróság azt is megállapította, hogy az adóalanyok annak érdekében, hogy kivonják magukat az említett adó megfizetése alól, nem hivatkozhatnak arra, hogy állami támogatásnak minősül az olyan mentesség, amelyben más vállalkozások részesülnek (lásd a C-390/98. sz. Banks-ügyben 2001. szeptember 20-án hozott ítélet [EBHT 2001., I-6117. o.] 80. pontját). Ebből következik, hogy még ha az alapügyben vitatott mentesség támogatási intézkedésnek minősül is az EK 87. cikk értelmében, a támogatás esetleges jogellenessége nem befolyásolja magának az adónak a jogszerűségét.

44 Az EK 88. cikk (3) bekezdésének utolsó mondata ugyanis annak biztosítására irányuló kötelezettséget rögzít, hogy ne nyújtsanak támogatást mindaddig, amíg a Bizottság meg nem állapította, hogy az összeegyeztethető a közös piaccal. Ennek során a nemzeti bíróságok jogköre alapvetően megelőző jellegű, és nem terjeszkedhet túl a Bizottságra ruházott jogkörön, amennyiben az utóbbi alapos vizsgálat után hoz döntést az állami támogatás jogszerűségéről.

- 45 Végül meg kell jegyezni, hogy a lehetséges kedvezményezett kör más vállalkozásokra való kiterjesztése nem tenné lehetővé az EK 88. cikk (3) bekezdése megsértésével nyújtott támogatás következményeinek elhárítását, ellenben azzal járna, hogy súlyosbodna a támogatás e következménye.
- 46 Más lenne a helyzet, ha az adó és a mentesség a támogatási intézkedés szerves részét képezné. Ahhoz, hogy az adó valamely támogatási intézkedés szerves részének minősüljön, a vonatkozó nemzeti szabályozás alapján kötelező hozzárendeltségi viszonynak kell fennállnia az adó és a támogatás között abban az értelemben, hogy az adóbevételt szükségképpen a támogatás finanszírozására fordítják, és az közvetlenül befolyásolja utóbbi nagyságát, ebből következően annak megítélését is, hogy a támogatás összeegyeztethető-e a közös piaccal (lásd a Streekgewest-ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 26. pontját és a C-266/04–C-270/04., C-276/04. és C-321/04–C-325/04. sz., Casino France és társai egyesített ügyekben 2005. október 27-én [EBHT 2005., I-9481. o.] 40. pontját). Azonban nincs kötelező hozzárendeltségi viszony az adó és a meghatározott vállalkozási csoport javára szóló adómentesség között. Az adómentesség alkalmazása és terjedelme ugyanis nem függ az adóbevételtől (lásd a Streekgewest-ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 28. pontját és a Casino France és társai ügyben hozott, fent hivatkozott ítélet 41. pontját).
- 47 Bizonyos, hogy az alapeljárásban nem jött létre ilyen viszony a hajtómotoradó és az arra vonatkozóan előírt mentességek között.
- 48 Ezért azt kell válaszolni a C-41/05. sz. ügyben előterjesztett második kérdésre, hogy mivel az alapügyhöz hasonló adómentesség esetleges jogellenessége az állami támogatást szabályozó közösségi jog szempontjából nem befolyásolja magának az adónak a jogszerűségét, az ezen adó megfizetésére köteles vállalkozások nem hivatkozhatnak a nemzeti bíróságok előtt e mentesség jogellenességére annak érdekében, hogy kivonják magukat az említett adó megfizetése alól, vagy annak érdekében, hogy azt részükre visszatérítsék.

A C-41/05. sz. ügyben előterjesztett harmadik és negyedik kérdésről

– Előzetes észrevételek

- 49 Harmadik és negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság azt kívánja megtudni, hogy vajon a hajtómotoradó az EK 25. cikk értelmében a behozatali vagy kiviteli vámokkal azonos hatású díjnak vagy az EK 90. cikk által tiltott hátrányosan megkülönböztető belső adónak minősülhet-e.
- 50 Bevezetésképpen emlékeztetni kell arra, hogy a Szerződésnek az azonos hatású díjra és a hátrányosan megkülönböztető belső adóra vonatkozó rendelkezéseit nem lehet együttesen alkalmazni, így ugyanaz az intézkedés a Szerződés rendszerében nem tarthat egyidejűleg e két csoportba (lásd a C-266/91. sz. Celbi-ügyben 1993. augusztus 2-án hozott ítélet [EBHT 1993., I-4337. o.] 9. pontját).

– A harmadik kérdésről

- 51 Hangsúlyozni kell, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EK 25. cikk szerinti vámmal azonos hatású díjnak minősül minden olyan, bármilyen csekély összegű pénzügyi teher, amelyet egyoldalúan vetnek ki – bármi legyen is az elnevezése és alkalmazásának módja –, valamint amely a határ átlépésének tényéből eredően sújtja az árukat, amennyiben nem minősül a szó szoros értelmében vett vámnak (lásd a C-347/95. sz. UCAL-ügyben 1997. szeptember 17-én hozott ítélet [EBHT 1997., I-4911. o.] 18. pontját, a C-72/03. sz., Carbonati Apuani ügyben 2004. szeptember 9-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-8027. o.] 20. pontját, valamint a C-293/028. sz., Jersey Produce Marketing Organisation ügyben 2005. november 8-án hozott ítélet [EBHT 2005., I-9543. o.] 55. pontját).

- 52 E meghatározásra és az alapügyben vitatott adó sajátosságaira tekintettel meg kell állapítani, amint a Bíróság előtt elhangzottakból is következik, ez az adó különösen az olyan motorok használóit sújtja, amelyeket az ipari gáznak nyomásszabályozó állomások felállítását igénylő, nagynyomású vezetékekben történő szállítása érdekében működtetnek. Továbbá az említett adó nagyszámú, ilyen motorok használatával járó ipari tevékenységet érint.
- 53 Következésképpen e motorok működése és energiafogyasztása jelenti az adóköteles eseményt, függetlenül attól, hogy e motorokat milyen üzemanyag vagy energiaforrás hajtja. Mivel az adót nem valamely határ átlépésének tényéből eredően szedik be, az említett adó nem kapcsolódik az áruk behozatalához vagy kiviteléhez.
- 54 Azt kell tehát válaszolni a C-41/05. sz. ügyben előterjesztett harmadik kérdésre, hogy nem minősül az EK 25. cikk szerinti azonos hatású díjnak az a hajtómotoradó, amely különösen olyan motorokat terhel, amelyeket ipari gáz nagynyomású vezetékekben történő szállítására használnak.

– A negyedik kérdésről

- 55 Amint a Bíróság már hangsúlyozta, a Szerződés rendszerében az EK 90. cikk kiegészíti a vámok és az azonos hatású díjak eltörléséről szóló rendelkezéseket. E rendelkezés célja, hogy szabályos versenyfeltételek mellett biztosítsa az áruk szabad mozgását a tagállamok között a védelem minden olyan formájának kiiktatásával, amely a más tagállamból származó termékekre vonatkozó, hátrányosan megkülönböztető belső adó alkalmazásából eredhet (a 168/78. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 1980. február 27-én hozott ítélet [EBHT 1980., 347. o.] 4. pontja; a 169/78. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1980. február 27-én hozott ítélet [EBHT 1980., 385. o.] 4. pontja és a 171/78. sz., Bizottság kontra Dánia ügyben 1980. február 27-én hozott ítélet [EBHT 1980., 447. o.] 4. pontja).

- 56 Hozzá kell tenni, hogy az EK 90. cikk hatálya alá tartoznak az általános belső adórendszer részét képező olyan pénzügyi terhek, amelyek rendszeresen, ugyanazon objektív szempontok alapján, származási helyüktől és rendeltetésüktől függetlenül vonatkoznak a termékcsoportokra (lásd különösen a 90/79. sz., Bizottság kontra Franciaország ügyben 1981. február 3-án hozott ítélet [EBHT 1981., 283. o.] 14. pontját; a C-163/90. sz. Legros és társai ügyben 1992. július 16-án hozott ítélet [EBHT 1992., I-4625. o.] 11. pontját és a C-17/91. sz., Lornoy és társai ügyben 1992. december 16-án hozott ítélet [EBHT 1992., I-6523. o.] 19. pontját).
- 57 Az alapügyben vitatott hajtómotoradót illetően rögzíteni kell, hogy az nem a kivitt vagy behozott termékeket sújtja sajátosan vagy megkülönböztetett módon, tekintettel arra, hogy az ipari, kereskedelmi, pénzügyi és mezőgazdasági vállalkozások által végzett tevékenységekhez kapcsolódik, és nem magukhoz a termékekhez.
- 58 Egyébiránt rögzíteni kell, hogy az a körülmény, hogy a biztosított mentesség a földgázszállításra használt motorokra vonatkozik, még nem elegendő annak megállapításához, hogy az említett adó hátrányosan megkülönböztető jellegű, mivel úgy tűnik, hogy az említett gáz nem az ipari gázhoz hasonló termék, illetve azzal nem versengő termék.
- 59 Ezért azt kell válaszolni a C-41/05. sz. ügyben előterjesztett negyedik kérdésre, hogy nem minősül az EK 90. cikk szerinti hátrányosan megkülönböztető belső adónak az a hajtómotoradó, amely különösen olyan motorokat terhel, amelyeket ipari gáz nagynyomású vezetékekben történő szállítására használnak.
- 60 Figyelemmel a C-41/05. sz. ügyben előterjesztett harmadik és a negyedik kérdésre adott válaszokra, az említett ügyben előterjesztett ötödik kérdést nem szükséges megválaszolni.

A költségekről

- 61 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) Az EK 87. cikk szerinti állami támogatásnak minősülhet a földgázállomásokon használt motoroknak a helyi és tartományi hajtómotoradó alóli olyan mentesítése, amely nem terjed ki a más ipari gázokhoz használt motorokra. A kérdést előterjesztő bíróságok feladata annak megítélése, hogy teljesültek-e az állami támogatás feltételei.

- 2) Mivel az alapügyhöz hasonló adómentesség esetleges jogellenessége az állami támogatást szabályozó közösségi jog szempontjából nem befolyásolja magának az adónak a jogszerűségét, az ezen adó megfizetésére köteles vállalkozások nem hivatkozhatnak a nemzeti bíróságok előtt e mentesség jogellenességére annak érdekében, hogy kivonják magukat az említett adó megfizetése alól, vagy annak érdekében, hogy azt részükre visszatérítsék.

- 3) Nem minősül az EK 25. cikk szerinti azonos hatású díjnak az a hajtómotoradó, amely különösen olyan motorokat terhel, amelyeket ipari gáz nagynyomású vezetékekben történő szállítására használnak.**

- 4) Nem minősül az EK 90. cikk szerinti hátrányosan megkülönböztető belső adónak az a hajtómotoradó, amely különösen olyan motorokat terhel, amelyeket ipari gáz nagynyomású vezetékekben történő szállítására használnak.**

Aláírások